

Moikka!

Miten aika kuluu näin nopeesti?? Nyt on jo joulukuu ja kisakausi on jo hyvin käynnissä. Aloitin kilpailut jo loka-marraskuun vaihteessa Vuokatin Suomen cupissa. Matkoina olivat sprintti ja viestit perinteisellä. Meno oli tuolloin todella tukkoista, joka johtui syksyn kovasta treenimäärästä ja menneillä olevasta viimeisestä haastaja-leiristä. No, kisakausi saatiin kuitenkin käynnistettyä ja se olikin ainut mitä tuolta viikonlopulta käteen jäi.

Vuokatista lähdimme suoraan lappiin leireilemään. Ensin Suur-Savon hiihdon leirille Muonioon Olokselle ja siitä suoraan omalle leirille Saariselälle. Kaksi ja puoli viikkoa hyvissä olosuhteissa hiihtäen ja treeneistä nauttien meni todella nopeasti ja molempina viikonloppuina hiihdin myös kilpaa. Kisat menivät jo paljon Vuokatin kisoja paremmin, toki vielä viimeinen herkkyys puuttuu, mutta se tulee kisojen kautta ja eikä sitä tässä vaiheessa vielä pidä ollakaan.

Kun saavuin leiriltä kotiin, oli täällä maa jo valkoisena! Sitä hupia ei kuitenkaan tainnut kestää kuin kaksi päivää ja maa on edelleen musta. Reissun jälkeen kävin vielä Kontiolahdella kilpailemassa, mutta viime viikonloppuna ei kilpailuja lumenpuutteen takia ollut. Nyt olen kotona harjoitellut sulalla maalla sauvakävellessä, käynyt Mikkelin ensilumenladulla hiihtämässä ja salilla. Huomenna pääsen kuitenkin taas kunnolla hiihdon makuun kun lähdän Vuokattiin. Siellä hiihdetään ensi viikonloppuna Skandinavia cup joka on samalla meidän St1-cupin ensimmäinen osakilpailuviikonloppu. On hyvä, että saan vähän hiihdettyä ennen tämän kauden ensimmäisiä vähän isompia kilpailuja. Ja saattaa olla että jään Vuokattiin hiihtämään vielä kisojenkin jälkeen, ellei tänne tule lunta.

Luulisi, että tämä kuva olisi otettu syyskuussa, mutta tällaiset olivat itsenäisyyspäivän lenkkimaastot..

Nyt kun olen ollut pitkästä aikaa kotona vähän pitempään kuin vaan uudestaan pakkaamassa, olen ehtinyt tehdä kaikenlaisia juttuja, jotka jäävät reissussa ollessa vähemmälle. Olen nähnyt kavereitani (niitä harvoja jotka asuvat vielä kotona tai olivat sattumoisin samaan aikaan Juvalla), leiponut, lukenut ja siivonnut. Olen

myös nauttinut niistä harvoista päivistä kun ei ole aikataulua tai kiirettä tehdä yhtään mitään! Mutta nyt siis jälleen pakkaamaan auto täyteen tavaroita ja katsotaan milloin tulen seuraavan kerran kotiin.

Eka omatekemä piparkakkutalo ikinä!!

– Vilma